Europeiska unionens officiella tidning

SV
C-serien

C/2024/6882

28.11.2024

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Avskogning av regnskogen i Amazonas – inverkan på klimatförändringarna och den globala miljön samt konsekvenser för företag, arbetstagare och befolkning

(yttrande på eget initiativ)

(C/2024/6882)

Föredragande: **Josep PUXEU, Carlos SILVA, John COMER**

Rådgivare	Mercedes BLAZQUEZ GARCIA-IBARROLA (för föredraganden, grupp II) Emmanuella DOUSSIS (för föredraganden, grupp III) Marta SCARPATO (för grupp II)
Beslut av plenarförsamlingen	18.1.2024
Rättslig grund	Artikel 52.2 i arbetsordningen
Ansvarig sektion	Yttre förbindelser
Antagande av sektionen	17.7.2024
Antagande vid plenarsessionen	19.9.2024
Plenarsession nr	590
Resultat av omröstningen (för/emot/nedlagda röster)	130/0/1

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) anser att kopplingen mellan avskogningen av regnskogen i Amazonas och klimatförändringarna är en fråga som väcker oro. För att man ska kunna utveckla effektiva strategier för att begränsa klimatförändringarna, och samtidigt respektera behovet av en rättvis omställning och lokalsamhällenas mänskliga, sociala och miljömässiga rättigheter, anser EESK att man måste undersöka drivkrafterna bakom denna avskogning. Stöd till småbrukare och urfolk måste vara ett centralt inslag i lösningarna för att skydda regnskogen i Amazonas och samtidigt främja hållbar utveckling och handel.

1.2 Syftet med detta yttrande är att ge en översikt över EESK:s synpunkter beträffande avskogningen och dess betydande inverkan på klimatförändringarna, den biologiska mångfalden och miljön, både globalt och i lokalsamhällen, samt dess konsekvenser för jordbrukare, företag och inte minst urfolk.

1.3 Åtgärder för att ta itu med avskogningen måste omfatta alla de viktigaste råvaror som innebär en risk för skogen. De måste omfatta åtgärder på både utbuds- och efterfrågesidan och inrikta sig på regleringen av både handeln och produktionen. De måste dessutom överenskommas i partnerskap, och för att detta ska vara effektivt måste det röra sig om ett pluralistiskt partnerskap som omfattar både producenter och konsumenter av de relevanta råvarorna. Genomförandet kommer att kräva överenskomna system för övervakning, spårbarhet och öppenhet så att alla kan se vilka råvaror som har uppfyllt de nödvändiga normerna och vilka som inte har gjort det.

1.4 Att stärka samarbetet med länderna i Latinamerika är en geopolitisk, miljömässig och geoekonomisk nödvändighet för Europeiska unionen. Alla länder som ingår i den biotiska regionen Amazonas behöver involveras, inte minst Brasilien. Andra biotiska regioner som är ytterst viktiga i fråga om den biologiska mångfalden, såsom Chaco, Cerrado och Pantanal, är också starkt hotade.

1.5 Undertecknandet av ett balanserat strategiskt partnerskapsavtal mellan Mercosur och EU skulle skapa en stabil ram för att främja handel och samtidigt se till att miljö- och arbetsaspekter beaktas, vilket inbegriper kampen mot avskogning. Avtalet måste bygga på premissen att handel inte får bedrivas på bekostnad av miljön eller arbetsvillkoren och måste främja hållbar utveckling. Det måste bidra till en djupgående integration mellan de båda parterna, moderna och sofistikerade regionala värdekedjor, lägre handelskostnader och mindre osäkerhet.

1.6 EESK kan spela en stödjande roll genom att lägga fram förslag på förtroendeskapande rekommendationer, identifiera områden där EU och Brasilien kan samarbeta och bana väg för synergieffekter. Kommittén kan också spela en positiv roll genom att utveckla en meningsfull dialog med motsvarigheter i latinamerikanska länder och genom att bygga upp förtroende för att övergången till hållbar markanvändning kan vara ett steg mot ökat välstånd.

1.7 När allt kommer omkring fungerar EESK som en bro mellan EU-institutionerna och det civila samhället. Det organiserade civila samhället, som företräds inom EESK, bidrar med meningsfulla synpunkter på hur EU samarbetar med länderna i Amazonas-området för att skydda regnskogen i Amazonas och samtidigt främja hållbar utveckling, handel och stöd till småbrukares och urfolks rättigheter.

1.8 Man kan inte bortse från avskogningens kritiska inverkan på samhället, miljön och näringslivet. Brasilien, som omfattar den största delen av Amazonas-området, spelar en avgörande roll i kampen mot avskogningen, med målet att den illegala avskogningen ska vara helt stoppad senast 2030. Den nya regeringen har vidtagit kraftfulla åtgärder för att sätta miljöfrågan i centrum för sin politiska dagordning. Under 2025 kommer Belém do Pará att stå värd för klimattoppmötet COP30.

1.9 EESK anser att åtgärder bör vidtas med vederbörlig hänsyn till de latinamerikanska motparternas suveränitet och principerna om öppenhet och kompensation, eftersom bevarandet av tropiska skogar är ett ansvar för alla länder, som alla drar nytta av de skogar som inte avverkas.

1.10 Åtgärder för att uppnå dessa mål kräver ett nytt paradigm och nya mekanismer i förbindelserna mellan EU och Latinamerika, baserade på vetenskapligt utbyte och kunskapsutbyte. EESK har efterlyst en mekanism för brådskande insatser för att stödja människor och aktörer inom det civila samhället som skyddar skogarna inom och utanför EU, och för att hjälpa dessa människor att genomföra en rättvis omställning till mer hållbara vägar och metoder. Allt fler jordbrukare och småbrukare samarbetar med lokala, europeiska och internationella motsvarigheter när det gäller att dokumentera ansvarsfulla metoder inom ramen för certifieringssystem eller landskapsinitiativ.

1.11 EESK anser att den största utmaningen när det gäller EU:s klimatdiplomati är att samarbeta med partnerländerna för att höja deras klimatambitioner och samtidigt stödja de mest utsatta. Klimatförändringarna måste ses som både ett miljöproblem och ett socialt problem där man måste hitta lösningar på flera utmaningar, bland annat när det gäller att ta itu med fattigdom och ojämlikhet, osäker livsmedels- och vattenförsörjning, förlust av biologisk mångfald och hälsokriser.

1.12 EESK konstaterar att inte alla länder har den finansiella och tekniska kapacitet eller de resurser för kapacitetsuppbyggnad som krävs för att gå framåt i klimatomställningen. EU måste leda mobiliseringen av offentliga och privata finansieringskällor för att hjälpa partnerländerna att hantera effekterna av den europeiska gröna given, ur ett ekonomiskt, grönt och socialt perspektiv som bidrar till utformningen av planer för en rättvis omställning.

2. **Yttrandets syfte**

2.1 Syftet med detta yttrande är att redogöra för EESK:s övergripande perspektiv på frågan om avskogningen av regnskogen i Amazonas och lyfta fram dess inverkan på klimatförändringarna, den biologiska mångfalden och den globala miljön samt dess konsekvenser för jordbruk, företag, arbetstagare och lokalsamhällen. I yttrandet behandlas också konsekvenserna av samspelet mellan avskogningen av Amazonas regnskog och klimatförändringspolitiken för de ekonomiska flödena och handelsflödena mellan EU och Mercosur. Det riktar sig främst till de nyvalda ledamöterna av Europaparlamentet, den nyutnämnda Europeiska kommissionen och rådet.

2.2 EESK vill inta en institutionell ståndpunkt och framföra EU:s organiserade civila samhälles synpunkter på den avgörande roll som Amazonas regnskog, som är hemvist för lokalsamhällen och urfolk, spelar för att skydda den biologiska mångfalden, begränsa klimatförändringarna och anpassa oss till dem, trygga den globala livsmedelsproduktionen samt fånga upp och binda koldioxid. Bevarandet av skog bidrar till ett hållbart jordbruk och till skyddet av mark och vatten. Kampen mot avskogningen bör anpassas till kraven för en rättvis omställning enligt Parisavtalet om klimatförändringar från 2015 och den europeiska gröna given från 2019, och garantera urfolkens utvecklingsmöjligheter, i enlighet med ILO:s konvention nr 169 om ursprungsfolk och stamfolk i självstyrande länder.

3. **Allmänna kommentarer**

3.1 Enligt FAO och ECLAC täcker världens skogar en areal av 4,06 miljarder hektar (ha), vilket motsvarar 31 % av planetens landareal, och hälften av alla arter finns där. Mer än hälften (54 %) av skogen återfinns i endast fem länder: Ryssland, Brasilien (näst mest skog), Kanada, Förenta staterna och Kina. Brasilien hyser 53,3 % av den sydamerikanska skogen (497 miljoner hektar), men har förlorat 92,3 miljoner hektar de senaste 30 åren. (Paraguay, som ligger på andra plats, har förlorat 9,4 miljoner hektar).

3.2 Mellan 1990 och 2020 minskade skogarna i Latinamerika och Karibien stadigt från 53 % till 46 %, och 138 miljoner hektar gick förlorade, vilket motsvarar halva Argentinas yta. Avskogningen står i sig själv för 11 % av utsläppen av växthusgaser. Att skydda marken och dess mineraler är avgörande för jordbruks- och djurhållningsverksamhet samt för människans överlevnad. Avskogningen påverkar klimatförändringarna och ligger bakom ökenspridning, markerosion, bränder, översvämningar, torka och spridning av insektsburna sjukdomar. Vetenskapliga studier varnar för att Amazonas med den nuvarande avskogningstakten skulle kunna bli en savann senast 2050.

3.3 Jordbruket är beroende av den biologiska mångfalden, och den biologiska mångfalden är beroende av skogen. Mer än 75 % av världens livsmedelsgrödor är beroende av djur för sin pollinering. Industrisektorer är beroende av genetisk mångfald och ekosystemtjänster, då dessa är nödvändiga för produktionen (av läkemedel, inklusive antimikrobiella medel). Naturen är avgörande för mer än halva BNP, inklusive tre ekonomiska sektorer (byggsektorn, jordbruket samt dryck- och livsmedelssektorn).

3.4 Det finns allt fler belägg för hur våra livsmedel och vårt näringsintag påverkas av klimatförändringarna. I en omfattande analys från Europeiska miljöbyrån dokumenteras hur jordbruket och fisket påverkas av förändringar i fråga om temperatur, nederbörd, extrema väderhändelser och förändrade mönster för skadegörare och sjukdomar, som leder till ökad spridning av infektioner bland djurbesättningar.

3.5 Med sina 7,4 miljoner km^2 täcker Amazonas 4,9 % av världens kontinentala yta, vilket ungefär motsvarar ytan av EU-27, och omfattar delar av Bolivia, Brasilien, Colombia, Ecuador, Guyana, Peru, Surinam och Venezuela. Amazonasbäckenet har världens största koncentration av tropisk regnskog (885 miljoner hektar), och 60 % av denna ligger i Brasilien. Brasilien anses ha världens rikaste ekosystem när det gäller biologisk mångfald. Uppskattningsvis bor 28 miljoner människor i Amazonas, där det finns minst 400 urfolk som talar mer än 300 språk.

3.6 Satellitbilder tagna mellan 1988 och 2020 inom ramen för PRODES, ett projekt för satellitövervakning av avskogningen i Amazonas som drivs av INPE (det brasilianska nationella institutet för rymdforskning), visar tydligt hur skog har ersatts av skogsplanteringar (en ökning med 274 % mellan 1986 och 2019), jordbruk (160 %) och betesmark för boskap (där det har skett en minskning sedan 2000). Utvinningsindustrin för olja, gas och kritiska mineraler är också en viktig orsak till avskogningen i Amazonas. Under 2023 försvann 9 064 km^2 skog (en minskning med 28,2 % efter fem års ökning). De brasilianska delstater som drabbas hårdast av avskogningen är Pará, Amazonas och Mato Grosso. Andra ytterst viktiga biotiska regioner är också starkt hotade, såsom Chaco, Pantanal och Cerrado (där avskogningen ökade med 25 % under 2022 och 3 % under 2023).

3.7 Avskogningen har betydande sociala, ekonomiska och miljömässiga konsekvenser och Brasilien spelar traditionellt sett en ledande roll i kampen mot avskogningen och klimatförändringarna. Vid FN:s klimatkonferens COP28 i Dubai 2023 gavs miljöfrågor och skyddet av tropisk skog åter en framträdande plats på den brasilianska regeringens dagordning.

3.8 Brasiliens president, Luiz Inácio Lula da Silva, och Brasiliens miljöminister, miljöaktivisten Marina Silva, bekräftade att Brasilien är villigt att bekämpa klimatförändringarna genom att anpassa sina mål och helt stoppa avskogningen i Amazonas senast 2030. Vi befinner oss i ett mycket gynnsamt och dynamiskt läge med tanke på att COP30, som kommer att hållas i Belém do Pará i den brasilianska delen av Amazonas, kommer att vara ett historiskt tillfälle att inleda en diskussion med det nyvalda Europaparlamentet.

3.9 Luiz Inácio Lula da Silva bekräftar på nytt sitt åtagande att helt stoppa den olagliga avskogningen i Brasilien senast 2030, genom mekanismer såsom det nyligen tillkännagivna partnerskapet med Amazonasfonden och Floresta+, som kommer att betala ut 730 miljoner brasilianska realer (cirka 132 miljoner euro) till kommuner för att motverka avskogning och skogsbränder i Amazonas. Detta projekt ingår i Brasiliens handlingsplan för förebyggande och kontroll av avskogning i Amazonas (PPCDAm), som har till syfte att skapa förbindelser med de kommuner som bidrar mest till avskogningen och tillhandahålla ekonomiskt stöd. 11,6 % av Brasiliens yta är områden som tillhör urfolk, och de senaste ett och ett halvt åren har tio urfolksterritorier avgränsats. Dessa initiativ visar att det finns en ny vilja att vända situationen.

3.10 I de brasilianska handlingsplanerna för 2023–2027 läggs tonvikt på en ökning av det område av federala offentligägda skogar som omfattas av koncessionskontrakt med upp till 5 miljoner hektar fram till 2027, mer mänskliga resurser för att bekämpa avskogningen, och användning av artificiell intelligens för fjärrspårning av miljöbrott. De viktigaste pelarna i åtgärderna bygger på hållbara och ekonomiska alternativ, miljökontroll och miljöövervakning, fysisk planering och markanvändningsplanering samt lagstiftningsåtgärder och ekonomiska åtgärder för att begränsa avskogningen, bland annat med avseende på koldioxidmarknaden.

3.11 EESK välkomnar denna positiva utveckling och hoppas att politiken för att motverka avskogningen kommer att få ett positivt resultat, med vederbörlig hänsyn till behovet av öppenhet, respekt för suveräniteten och kompensation till latinamerikanska motparter med beaktande av det gemensamma intresset av att bevara Amazonas. Kommittén anser också att bevarandet av skogarna inte bör ses som att man avstår från ekonomisk tillväxt och livsmedelstrygghet. De största svårigheterna består i att skydda Amazonas och urfolkens och lokalsamhällenas grundläggande rättigheter och samtidigt blåsa nytt liv i ekonomin, minska fattigdomen och åstadkomma en rättvis omställning som inte lämnar någon utanför.

3.12 Regnskogen ger de mest utsatta befolkningsgrupperna försörjningsmöjligheter. I ett större perspektiv är emellertid regnskogens bidrag som resurs för delregionens nationella ekonomier fortfarande mycket litet och står för mindre än 2 % av BNP, med undantag för Brasilien där den beräknas stå för 5 % av BNP. I den informella ekonomin, särskilt på landsbygden och för urfolkens bosättningar, spelar skogen dock en avgörande roll som befolkningens främsta försörjningskälla, bl.a. när det gäller livsmedel, vatten, byggnadsmaterial och andra skogsprodukter. De cirka 28 miljoner människor som bor och arbetar i denna biotiska region är i behov av varaktigt, anständigt och högkvalitativt arbete som garanterar att de kan försörja sig på verksamhet med ett mervärde: det kan röra sig om allt från agroekologi till nya ekonomiska verksamheter med koppling till framtidens läkemedel, för vilka skogens bevarande är en avgörande förutsättning. Skäliga priser och stabil sysselsättning så att de kan försörja sig måste garanteras och upprätthållas.

3.13 Det är därför nödvändigt att skapa nya förbindelser mellan EU och länderna i Amazonasregionen, på grundval av tekniska och vetenskapliga rön, i syfte att bekämpa sidoeffekterna av olaglig verksamhet i dessa skogar, såsom narkotikahandel, avverkning och olaglig gruvdrift. Internationell ekonomisk ersättning kan tillhandahålla medel för deltagarinriktad forskning, högre utbildning baserad på ny teknik och inrättande av utrymmen för dialog mellan EU:s beslutsfattare och de lokala grupper som påverkas negativt av denna situation. Dialogen mellan EESK och Brasiliens råd för hållbar ekonomisk och social utveckling, som nyligen återupptagits, är en bra utgångspunkt i detta avseende.

3.14 EU:s program Amazonia+ lanserades nyligen, i samarbete med de sydamerikanska länder som ingår i denna biotiska region, och kommer att bygga vidare på regionala initiativ genom en mekanism för att involvera lokalsamhällen, inklusive urfolk, i skogsförvaltningen och miljöanpassningen av leveranskedjor. Dessutom kan användning av medel från Global Gateway uppmuntras i kompensationsmekanismer med lokalsamhällen för att säkerställa att bevarandet av skogarna förblir lönsamt. Ett exempel på att utveckling kan gå hand i hand med bevarandet av skogen är fonden Tropical Forest Forever Fund.

3.15 EU har under lång tid bidragit till avskogningen genom att konsumera en stor del av de produkter som härstammar från skogen. Efter antagandet av den europeiska gröna given 2019 och EU:s strategi för biologisk mångfald 2030 har EU vidtagit ytterligare åtgärder. Enligt EU-statistik är Europa en av de största importörerna av råvaror kopplade till avskogning, inklusive 50 % av världens kaffe och 60 % av världens kakao. I konsekvensbedömningar har det uppskattats att enbart EU:s konsumtion av dessa produkter kommer att leda till att avskogningen ökar med cirka 248 000 hektar per år fram till 2030. EU har åtagit sig att skydda ekosystem genom att utföra kontroller av produkter som är förknippade med avskogning vid sina gränser.

3.16 Denna åtgärd inbegriper förordningen om avskogningsfria produkter, som rör tillhandahållande på unionsmarknaden och export från unionen av vissa råvaror och produkter som är förknippade med avskogning och skogsförstörelse, nämligen palmolja, soja, trä, kakao, kaffe, nötkreatur och gummi (listan kan dock göras längre). Genom förordningen inrättas ett system för bedömning av länder eller delar därav, enligt vilket dessa delas in i tre riskkategorier. Vidare föreskrivs i förordningen en kontroll- och övervakningsmekanism, och kontrollbefogenheter delegeras till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. Konsumentinformation och konsumentskydd bör vara viktiga inslag i denna politik.

3.17 Effekterna av EU:s miljölagstiftning på de berörda värdekedjorna kan vara olika och svåra att förutsäga, eftersom de beror på flera faktorer: beredskapen i varje värdekedja, tillgången till teknik eller finansiering, riskklassificeringen av varje land, de beslut som fattas av producenter och handlare, priselasticiteten, efterfrågan från marknader utanför EU osv. Handelsflödena kan påverkas allvarligt, och råvaruexporten skulle kunna omdirigeras till snabbare växande marknader. Mikroföretag och små företag kommer att vara särskilt utsatta på grund av deras svårigheter att uppfylla spårbarhets- och miljökraven och bära kostnaderna i samband med detta.

3.18 Avtalet mellan EU och Mercosur måste bygga på premissen att handel inte får bedrivas på bekostnad av miljön eller arbetsvillkoren och måste främja hållbar utveckling. Detta avtal ska garantera en stabil ram för regleringen av bestämmelser om handelsflöden, miljönormer och arbetstagares rättigheter. De ekonomiska fördelarna med avtalet måste vägas mot de sociala och miljömässiga dimensionerna. Vidare måste avtalet främja en djupgående integration mellan EU och Latinamerika, utvecklingen av moderna och sofistikerade regionala värdekedjor, lägre handelskostnader och mindre osäkerhet. Ur geoekonomisk synvinkel kommer EU att vara den första större handelspartner som ingår ett formellt avtal med Mercosur: varken USA eller Kina har ett liknande handelsavtal, och dess geopolitiska, geomiljömässiga och geoekonomiska betydelse bör inte förbises.

3.19 Brasilien spelar en avgörande roll när det gäller att bedöma läget i fråga om avskogningen, särskilt i den brasilianska delen av Amazonas. Ratificeringen av avtalet kan säkerställa en hållbar utveckling och en stabil och tillförlitlig rättslig ram för efterlevnaden av miljölagstiftningen, särskilt när det gäller kampen mot avskogning. Samtidigt bör det säkerställa att det civila samhällets legitima krav tillgodoses och garantera utsatta aktörers mänskliga och sociala rättigheter samt arbetstagarrättigheter, i linje med de mekanismer som fastställs i Internationella arbetsorganisationens grundläggande konventioner, särskilt de som rör anständigt arbete. Avtalet öppnar också upp för samarbete, med avseende på kunskapsöverföring, tekniskt samarbete och ökad innovation hos latinamerikanska och europeiska företag.

4. **Särskilda kommentarer**

4.1 EESK har redan uttryckt oro över de ekonomiska och sociala konsekvenserna av genomförandet av den europeiska gröna given och i synnerhet EU:s politik för avskogning. Samtidigt kommer avskogningen att påverkas direkt av de åtgärder som vidtas för att minska fattigdomen, erbjuda ökade möjligheter till en skälig och värdig försörjning – inklusive arbetstillfällen av hög kvalitet – och investera i landsbygdsområdenas utveckling. EESK har vidare konstaterat att man i samband med att man minskar avskogningen måste ta hänsyn till skogens kulturella betydelse, särskilt för landsbygds- och skogssamhällena.

4.2 I sitt yttrande ”Minimering av risken för avskogning och skogsförstörelse som har samband med produkter som släpps ut på EU:s marknad” betonade EESK vikten av samarbete med producentländer för att stödja EU i arbetet med att ta itu med de bakomliggande orsakerna till avskogning.

4.3 EESK har efterlyst en mekanism för brådskande insatser för att stödja människor och aktörer inom det civila samhället som skyddar skogarna inom och utanför EU. En klar majoritet av jordbrukarna och småbrukarna ägnar sig inte åt olagliga metoder eller avskogning. Allt fler jordbrukare och småbrukare samarbetar med lokala, europeiska och internationella motsvarigheter när det gäller att dokumentera ansvarsfulla metoder inom ramen för certifieringssystem eller landskapsinitiativ. EU måste samarbeta med producentländerna för att hjälpa dessa människor att genomföra en rättvis omställning till mer hållbara vägar och metoder. Europeiska kommissionen måste snarast tillhandahålla tydliga riktlinjer för att lösa problem som uppstått till följd av anomalier i genomförandet av förordningen om avskogning i EU.

4.4 I sitt yttrande ”EU:s klimatdiplomati” konstaterade EESK vidare att den största utmaningen för EU:s klimatdiplomati är att samarbeta med partnerländer för att öka deras klimatambitioner och samtidigt stödja de mest utsatta. Kommittén slog också fast att den förespråkar en helhetssyn. EESK anser att klimatförändringarna inte bara är ett miljöproblem som kräver tekniska lösningar eller ändrat beteende, utan också är ett socialt problem där lösningarna även inbegriper ekonomiska, politiska, kulturella och institutionella förändringar. Vissa av dessa lösningar kan förändra samhället på ett sätt som innebär att man kommer till rätta med flera utmaningar med koppling till klimatförändringarna och resiliensbyggande, bland annat genom att fattigdom och ojämlikhet, osäker livsmedels- och vattenförsörjning, förlust av biologisk mångfald och hälsokriser motverkas. Samtidigt kan lösningarna på dessa utmaningar bidra till en begränsning av och anpassning till klimatförändringarna. Av detta skäl bör klimatdiplomati vara en integrerad del av en övergripande strategi, i enlighet med EU:s åtaganden att uppnå FN:s mål för hållbar utveckling.

4.5 EESK konstaterar att inte alla länder har den finansiella och tekniska kapacitet eller de resurser för kapacitetsuppbyggnad som krävs för att gå framåt i klimatomställningen. För att förbättra kapaciteten och kompetensen stöder EESK överenskommelser mellan universitet som främjar ren teknik och skapandet av karriärvägar med inriktning på ett hållbart utnyttjande av skogar, bland annat. EU bör visa vägen och utveckla tillgången till infrastruktur, finansiering och styrning genom att mobilisera offentliga och privata finansieringskällor för att hjälpa partnerländer att hantera effekterna av den europeiska gröna given, främja sin ekonomiska diversifiering, utforma planer för en rättvis omställning och stödja anpassnings- och riskhanteringsprojekt för att förebygga och minska klimatsårbarhetsrisker.

4.6 Mer nyligen har EU lanserat Global Gateway, ett initiativ som kommer att trygga 300 miljarder euro i investeringar för perioden 2021–2027. Global Gateway tar itu med viktiga globala utmaningar genom regionalt och bilateralt samarbete. Prioriterade partnerskap med Latinamerika och framför allt Brasilien syftar till att bekämpa klimatförändringarna, främja energiomställningen och den digitala omställningen och skydda skogarna. Latinamerika har det näst största anslaget inom ramen för Global Gateway-budgeten och det är viktigt att veta vilken procentandel som kommer att anslås till projekt som involverar och främjar det civila samhället. Bilaterala samarbetsprojekt (Amazonia+, Horisont Europa, EUROsociAL+, Euroclima+, Green AL-INVEST osv.) kommer att bidra till att ta itu med ojämlikheter och uppnå en rättvis omställning till mer hållbara vägar.

4.7 EU är fast beslutet att mildra effekterna av genomförandet av de senaste miljöbestämmelserna genom regionalt samarbete. I detta syfte har EU lanserat instrumentet för grannskapet, utvecklingssamarbete och internationellt samarbete – Europa i världen för perioden 2021–2027. Europa i världen har en total budget på 79 miljarder euro och förfogar över ett antal verktyg för att ge EU möjlighet att mobilisera sina investeringar, särskilt Europeiska fonden för hållbar utveckling plus (EFHU+).

Bryssel den 19 september 2024.

Oliver RÖPKE
Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ordförande